

STJÄRN-POSTEN

Medlemsblad för Stjärnans Idrottsklubb

Vårnummer 1957

Ärade kunder!

Vid köp av BLOMMOR, FRUKT, KONFEKTYRER och
LÄSKEDRYCKER välj

Haga Frukt och Blommor

Malmbergsgatan 47 — Tel. 369 20

Affärstider 1 juli—31 aug.: Vardagar 9.30—12.30, 14.00—19.00

Lördagar 9.30—17.00

Söndagar 9.00—11.00

LUFTMADRASSER CAMPINGMÖBLER

TÄLT och SOVSÄCKAR

Allt Ni behöver för sommarnöjet och
semestern köper Ni hos

IDROTTS-
magasinet

Stora gatan 18 • Västerås

Fritidsdresser

finns i pojk- och ynglingstorlekar hos

TORSTENSONS

Stora gatan 46

Tel. 332 09, 334 25

Redaktionen har ordet

Stjärn-Posten är ingen direkt ny företeelse inom Stjärnans Idrottsklubb. Vi har ju som Ni kanske vet givit ut en stencilerad tidning varje månad i över ett års tid. Där har det diskuterats aktuella spörsmål inom idrotten, referat från matcher under månaden har utsatts, karikatyrer av grabbar har varit utsatta m. m., m. m. Ja, innehållet har med andra ord varit rätt digert.

Men det här numret är faktiskt historiskt på sitt sätt, för att det är den första "riktiga" tidning som vi givit ut. Tidningen skall ges ut två gånger om året. Det här numret skulle egentligen ha kommit ut vid tiden omkring årsfesten, men eftersom den inte blev påtänkt förrän två veckor efter årsfesten så är den som sagt försenad.

Eftersom de "riktiga" numren skall ges ut varje halvår, så skall tidningen innehålla glimtar från Stjärnans verksamhet under det år som har varit. I allt vill Stjärn-Posten vinnlägga sig om ett vederhäftigt uppträdande.

Priset per tidning är 50 öre för medlemmar och 1:— kr. för utomstående. Tidningen skall ges ut i 1.000 ex., 100 ex. till medlemmar och 900 till utomstående. Försäljningen has om hand av samtliga i redaktionen.

Redaktionen vill inte ge några löften om att bjuda på mästerverk med detta medlemsblad. Men vi lovar att göra vårt allra bästa i ansträngningarna att ge klubbmedlemmarna en läsvärd tidning, som även kan ha något av intresse att bjuda utomstående. Klubbmedlemmarna kan alltså verka för tidningens spridning genom att rekommendera den hos utomstående och få dessa att prenumerera.

Redaktionen hälsar alla läsare hjärtligt välkomna och hoppas på läsekretsens värdefulla stöd. Inkom gärna med bidrag i aktuella frågor.

Red.

ENHETLIGT SKA' DET VA'

Givetvis har nästan alla grabbar i klubben blåvita overaller och en del har även klubbmärken i filt ditsydd på bröstet eller bokstäverna STJÄRNAN IK på ryggtavlan. I vintras har vi använt lika mössor inom klubben, helvita med blå rand. Nu har vi börjat med att använda lika trunckar. Trunckarna är gjorda av plast och kan bäras i handen eller hängas på ryggen liksom en ryggsäck, dessutom är de väldigt rymliga. Färgen på dem är givetvis blå med vita kanter och finns att köpa på Konsums reseffekter.

En gång Stjärnan — alltid Stjärnan

I idrottsklubbar räknar man arbetsåren från det datum som klubben bildades. Stjärnans Idrottsklubb bildades den 7 april 1954, så för drygt två månader sedan var alltså Stjärnans tredje arbetsår avslutat. Så vi har all anledning att sätta oss ned och se tillbaka på det gångna året. Ingen av oss kan säga annat än att det har varit ett år i framgångens tecken. Vi har hävdat oss som aldrig förr, och som vi dessutom är en mycket ung klubb med mycket unga medlemmar samt Sveriges i särklass yngsta idrottsklubbstyrelse, så kan vi se verkligt ljus på framtiden.

Men därför kan vi inte slå oss för bröstet och säga: "Hurra va' vi är bra". Nej, vi måste bli ännu bättre, ja, mycket bättre. Vi måste oförtrutet arbeta vidare för klubben. Mycket behöver förbättras. Arbetet med klubben skall inte enbart gå ut på att göra klubben till det vi alla sanna SIK-are vill, nämligen en toppklubb i både fotboll, bandy, ishockey och bordtennis. Utan först och främst skall vi idrotta för att vi mår bra av det.

Är det sedan så att vi siktar mot toppen, så vad fordras mest för att vi med tiden skall komma dit? — Sammanhållning blir svaret.

Så vårt adelsmärke skall alltid vara: EN GÅNG STJÄRNAN — ALLTID STJÄRNAN.

STYRELSEN

Sammanhållningen på toppunkten

Hittills under klubbens treåriga verksamhet har vi haft "god vind i seglen", med andra ord, motgångarna har inte infunnit sig ännu. Men vi är fullt på det klara med att förr eller senare börjar motgångarna överhopa sig. Hur skall vi då göra

STJÄRN-POSTEN

Red. och ansvarig utgivare:
ARNE REBERG, tel. 39269

Redaktionskommitté: Lars-Göran Ytterberg,
Torsten Florinus, Lars-Olov Melin.

Annonsman: Lars-Olov Melin
Tidningsadress: Torsten Florinus, Nygatan
4, Västerås, tel. 392 60

Tidningen utkommer två gånger årligen
Pris 1:— kr.

Historik om Stjärnan

Stjärnans Idrottsklubb kom till så, att under 1952 så var det ett gäng fotbollbitna grabbar i tioårsåldern som bildade ett 7-mannalag i fotboll. Klubbens första namn var Haga IK. Så kom under tecknad med i klubben och döpte om den till BK City. Man var då bara 13 år och skulle föreställa någon sorts lagledare, om än en mycket dålig sådan. När vi så en dag spelade en match mot lokalkonkurrenten Alfa, också ett kvartersgång, så var det regnigt och ruggigt ute och grabbarna fick nästan "simma" i vattenpussarna. Då var det en åskådare som sa: "De där grabbarna i City tycks vara ena riktiga vikingar". Repliken uppfattades av en av våra grabbar, och så dröjde det inte länge förrän klubben döptes till IK Viking. Det namnet höll i en månad, då vi antog namnet Stjärnans Idrottsklubb. Samma år spelades 17 matcher mot Alfa i fotboll, och samtliga vanns av oss. Vi fick då tydligen "blodad tand" och inköpte ett ställ tröjor (11 st. vita kortärmade undertröjor med en av oss påklustrad stjärna).

Under vintersäsongen 1953 spelade vi några ishockeymatcher vilka vi samtliga vann. Varje lördagseftermiddag samlades vi i en lokal på Haga Parkgata där det hölls bullfester och andra sammankomster. Även ett försök att ge ut en klubbtidning gjordes och vi lyckades göra numren för hand med blyertspenna, dock bara i ett ex. som skickades ut bland medlemmarna (12 st.) Bl. a.

för att hålla motgångarna berta så mycket som möjligt? Det bästa sättet är utan tvekan att vi alla sanna SIK:are som i ren bemärkelse är "helblåa" arbetar gemensamt för att föra klubbens blåvita färger mot toppen. Motgångarna skall med okuvlig vilja slås ned och klubben skall kämpa vidare.

För tillfället är sammanhållningen i "Stjärnfamiljen" på toppunkten. Ja, klubben är med andra ord ett härligt kamratgäng som håller ihop i vått och torrt. Och alla lever efter vårt motto: "En gång Stjärnan — alltid Stjärnan". Men hur skall det gå när grabbarna börjar komma upp i junioråldern och storklubbarna börjar kasta sina begärliga blickar på våra lovande unga grabbar, skall sammanhållningen hålla för påfrestningen? I vilket fall vädjar vi till storklubbarna: "Låt våra grabbar vara i fred". För inget vore mera pinsamt än om andra klubbar skall dra nytta av grabbar vi fostrat.

Rejban.

innehöll tidningen en följetong som hade det klingande namnet "Prins Hassan, djungelns konung".

Den 7 april 1954 samlades alla medlemmarna, som då uppgick till hela 15 st., i lokalen. Där beslutades att vi inte skulle kalla oss kvartersgång längre, utan att en skrivelse om inträde i Svenska Riksidrottsförbundet skulle skickas in. Det beslutades att klubbens bildande skulle räknas från den 7 april 1954. Samma säsong arrangerade vi en utslagstävling i fotboll mellan kvartersgång i Haga, kallad Haga-Cupen. Av de fem kvartersgångarna, Stjärnans IK, Alfa IK, Kvarterets IF, Malmabergs IK och Sommarro IF, så gick vi till finalen där vi efter en het dust besegrade motståndarna Kvarterets IF med 1—0.

När vintern kom så spelades det som vanligt några ishockeymatcher, bl. a. åkte vi på ett braknederlag mot Lövboås SK:s grabbar från Hallstammar med hela 6 mål.

På våren 1955 fick vi fram ett fint pojklag i fotboll och bland de bästa matchresultaten kan nämnas att vi slog VSK:s jämnåriga grabbar med 6—0. VIK:s med 6—1 och IFK:s med 4—0. Efter sommarlovet, alltså på hösten, anmälde vi ett pojklag till pojkl. 4-serien (10—12 år). Serien vanns av oss efter att vi spelat igenom den utan nederlag.

I början av vintersäsongen gick vi med insamlingslistor och inbringade på dem hela 600 kr., alltså ett välbehövligt tillskott till klubbkassan. 14 ishockeymatcher spelades, och säsongen avslutades med seger över MIK, även det ett kvarterslag, med de rätt nätta siffrorna 9—0.

Den 1 januari 1956 gjordes den första klubbtidningen som delades ut bland medlemmarna i 30 ex. Och den 7 april hölls det en trevlig årsfest i Malmabergs kyrksal. Vid årsmötesförhandlingarna användes som vanligt en kaffesil till ordförandeklubba. En hel rad grabbar belönades med uppmuntringspriser och 500 bullar och kakor försvann på rekordtid. Ett par veckor efter årsfesten utlystes en massintagning av medlemmar. Och hör och häpna!! — hela 80 nya grabbar kom ner på träningen vid massintagningen. Visserligen var det sedan en del av de nya grabbarna som inte skötte sig, de blev då rätt och slätt "petade", men största delen förblev Stjärnan trogna. Så medlemsantalet ökade då alltså från blygsamma 30 medlemmar till närmare 100. När så pojklagsserierna sparkade igång så stod vi väl rustade och ställde upp med

ett lag i pojkl. 3-serien och två lag i pojkl. 4-serien. Pojkl. 3 vann serien genom att i en minnesvärd match besegra VIK i finalen med 4—2. Ett av våra lag i pojkl. 4-serien gick också till finalen där det även den gången var VIK som hade "oturen" att komma till finalen och se sig slagna med 2—1 efter en spännande match. Vår andra "4-a" kom på en hedersam tredjeplats.

Vintersäsongen började vi med att skrapa ihop 900 kr. på insamlingslistor. En splitter ny ishockeyutrustning inköptes för 1.700 kr. Tyvärr fick vi inte så mycket användning av utrustningen på grund av att vädret var så nyckfullt och ingen is ville infinna sig. Några träningar hölls visserligen, men så mycket mer blev det inte.

Pojkl. 2 a var det enda laget som lyckades spela ett par matcher. I sista matchen som spelades mot Skultuna IS betydligt äldre grabbar visade "de våra" prov på lovande takter och vann med 3—1. Om det nu inte under vintersäsongen lagrades några framgångar i matchhänseende så gjordes det stora framgångar på andra håll inom klubben. Nämligen inom det "inre arbetet" i klubben. En riktig styrelse började ta form. Arbetet delades upp på flera så det blev mer stadga över klubben. Vi lyckades även komma över en klubblokal, som med hjälp av välvilliga föräldrar inreddes.

Nämnas bör att kontakten med föräldrarna har varit ypperlig och ett par föräldraträffar har hållits, vid sista föräldraträffen bildades det en "föräldrastyrelse" som skall stödja och hjälpa klubben på bästa sätt.

Ja, det har varit en härlig tid att arbeta med klubben, många gånger kanske det har varit i jobbigaste laget, bittra nederlag och andra motgångar.

ETT VARMT TACK riktas

till föräldrastyrelsen, för att de velat hjälpa oss i vårt arbete för klubben;

till de mammor som varit vänliga att ställa sig till förfogande vid våra bullfester med hjälp vid servering m. m.;

till de föräldrar som skänkt möbler och mattor till klubblokalen;

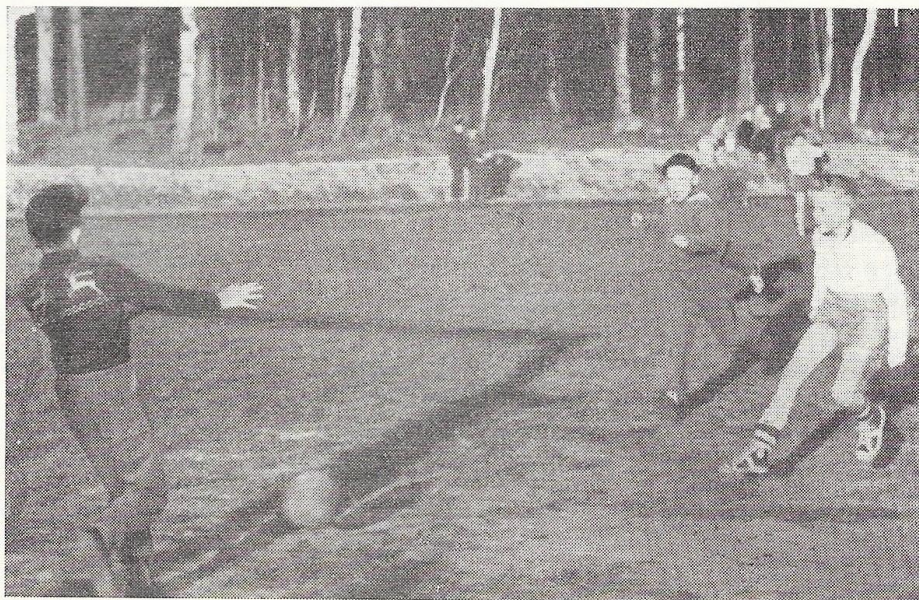
till idrottskanslisten Erik Rönngren som hjälpt oss med stencileringen av våra månadstidningar;

till hr Erik Holmgren som gratis textat en hel del diplom, komponerat medlemskortet och första sidan på Stjärn-Posten, samt sist men inte minst komponerat det tjustiga klubbmärket;

till pastor Göran Fahlström som ställt S:t Olofsgården till förfogande vid våra sammankomster och bullfester.

Men vad gör det, när vi lagrat så många framgångar, ja, tänker man på allt det roliga man fått uppleva i Stjärnan så glömmar man helt och hållet alla motgångar. Det som karakteriserat Stjärnan har varit framåtandan och den andan skall hållas högt inom Stjärnan för jämnan. Framåtandan behövs, för vi har ännu bara börjat ta våra första stapplande steg mot toppen — *som vi skall nå.*

Rejban.

"Pirco" Persson slår in avgörande målet i finalmatchen mot KIF i Hagacupen 1953.

VI TROR PÅ STJÄRNAN

Några utomstående högst prominenta herrar har här nedan besvarat följande frågor som tillställts dem av oss. 1) Vad har Du fått för uppfattning om Stjärnan? 2) Tror Du att Stjärnan kan bli en stor-klubb med tiden? 3) Och vad fordras för att bli en stor-klubb?

ERIC RÖNNGREN

(kanslist på Västmanlands Idrottsförbund)

1) Jag har ju haft en hel del att göra med Stjärnan, så den uppfattning jag fått om klubben är att det skulle finnas flera klubbar av den sorten. Det som jag fäst mig särskilt vid är grabbarnas fina uppträdande. Ja, Stjärnan är med andra ord en mönsterklubb.

2) Om Stjärnan kan bli en stor-klubb? Utan tvekan, i varje fall om grabbarna håller sin fina stil de har nu, både idrottsligt och kamratligt sett. Men vägen dit blir naturligtvis hård, så man får inte ge upp för motgångarna som givetvis kommer att infinna sig mer eller mindre med tiden.

3) För att nå toppen fordras en hel del. Sammanhållningen måste vara stark och alla värvningsförsök utifrån måste avvisas med "kalla handen". Dessutom måste grabbarna träna hårt och förståndigt och givetvis sköta sig fint. Skötsamheten kanske är det allra viktigaste. Utbilda ledare! Och fortsätter Stjärnan på samma sätt som nu, så kan klubben gå långt.

FOLKE REBERMARK

(sekr. i Västmanlands Idrottsförbund)

1) Då jag blev tillfrågad att besvara de tre frågorna, ställde jag mig till en början lite funder-sam. Under min tid som sekreterare i Västmanlands idrottsförbund har jag haft tillfälle se åtskilliga s. k. kvartersgång bildas och som så småningom vunnit inträde i Sveriges Riksidrottsförbund. Till en början har entusiasmen varit mycket stor, men så en vacker dag får man höra att föreningen upphört på grund av skilda anledningar. Samma tanke hade väl undertecknad då Stjärnans IK begärde inträde i RF. Men i detta fall har jag tydligen misräknat mig. Under den tiden jag har haft tillfälle att följa Stjärnans verksamhet, måste jag säga att föreningen allraredan visat sig vara en förening av den typ som man önskar sig ha många inom distriktet och landet. Föreningens arbetssätt är helt enkelt strålande. Anledningen härtill är ju goda

ledare och medlemmar inom föreningen. De föräldrar som har sina ungdomar anslutna till Stjärnan kan känna sig trygga. Föräldrarna har även visat sin tacksamhet genom att bilda en föräldraförening. Detta har även uppmärksammats av idrottens högsta ledare som tagit Stjärnan som mönster i sin propaganda.

2) Jag är fullt övertygad om att föreningen på det sätt som de nu arbetar kommer att bli en stor-klubb. Jag hoppas då att föreningen inte faller i något storhetsvansinne utan fortsätter att arbeta under samma enkla och flärdfria sätt som nu.

3) För att bli en stor-klubb är steget långt. Man måste i första hand noga hålla vakt om sina ledare och även se till att man utbildar goda ledare. Vidare måste sammanhållningen vara god och att man rensar ut ev. utskott. En förenings anseende beror först och främst på hur medlemmarna uppträder såväl på idrottsarenan som utanför densamma. Det skulle för mig vara en stor glädje att så småningom få se Stjärnans IK som en stor-klubb. Vi har ju många exempel på hur s. k. kvartersgång så småningom blivit en stor-klubb. Till slut vill jag lyckönska föreningen i sitt fortsatta arbete.

HELGE ANTLIND

(Ordf. i Västmanl. FF:s Tekniska kommitté)

1) Den uppfattning jag fått om Stjärnans IK, är att det är en klubb med ordning och reda. Och det är ju en sak som man måste ha för att hålla ett organiserat idrottsliv igång. Sammanhållningen och kamratandan tycks ju också vara på toppunkten.

2) För att bli en stor-klubb måste grabbarna hålla samman för att klara sig undan från alla värvare, som givetvis kommer att dyka upp. Men för att nå exempelvis andra eller första divisionen i fotboll kan ta spelargenerationer.

3) Det är mycket som krävs för att nå toppen. Grabbarna måste visa stor träningsflit för att komma långt. Men det viktigaste är utan tvekan att klubben får fram goda ledare. Klubbens framtid beror med andra ord helt och hållet på ledarna och det gäller för dem att inte tappa sugen i motgångens stunder.

RUNE JANSSON

(Idrottskonsulent i Västmanl. Idrottsförbund)

1) Jag har ju känt till klubben så kort tid, men jag har ändå fått en bestämd uppfattning om den. Det verkar som Ni skulle träna flitigt och gå in

Föräldrastyrelsen.
Fr. v.: Axel Lundén, Erik Juhlin, Karl-Gustav Tidbeck, Bernt Hæppling, Valborg Juhlin. (Elov Fernqvist fattas)

Ordföranden i föräldraföreningen har ordet

Stjärnans IK:s ordf., Arne Reberg, har länge efterlyst ett inlägg i Stjärn-Posten från föräldraföreningen.

Som Ni alla vet, bildades för inte så länge sedan inom Stjärnan en föräldraförening. Föräldraföreningens egentliga uppgift är, att vid de tillfällen klubben har kontakt med myndigheter av olika slag, där bestämmelserna kräver en vuxen persons medverkan, träda till och ta ansvaret.

för idrotten med den rätta glöden. Sammanhållningen och klubbandan tycks ju också vara mycket god. Ni står också på en fastare grund nu genom föräldraföreningen och klubblokalen. "Stjärn-Posten" är en bra sak som lär ut mycket om klubben.

2) Givetvis kan Ni bli en storklubb.

3) Det fordras mycket både av klubben och medlemmarna. Ordning och reda på allt, på träning, tävling och det inre klubbarbetet m. m. Håll på en sund klubbstil både på och utanför planen. Se upp med ledarproblemet. Gör medlemmarna aktiva även utanför planen. Fördela arbetet! Lägga märke till ledarämnena! Låt dem jobba! Utbilda dem! Ge något därutöver än det vanliga i klubbgemenskapen så kommer trivseln, kamratskapet, sammanhållningen och kämpaandan. Bidrag till att skapa god ordning och stil, klubbens ära hänger på den enskilde medlemmen. Varje medlem hjälp till att dra det tunga lasset. Tappa inte sugen! Uppträd som en *Stjärn-grabb*. Var juste i alla livets skiften! Låt idrotten vara en hobby. Dina föräldrar, skolan och jobbet går före. Var ödmjuk inför stora uppgifter, medgångar som motgångar.

Vi är alltså i stort sett ett slags galjonsfigurer, som står till tjänst när grabbarna har behov av oss. Detta får naturligtvis inte tydas så, att det råder något slags förbud för oss föräldrar, att på annat sätt hjälpa och stödja föreningen, snarare tvärtom.

Hur och när denna hjälp skall ske, behövs nog inga normer för, utan vartefter problem uppstår bör vi naturligtvis i mån av förmåga träda till och dra vårt strå till stacken.

I dessa tider, när det snart sagt varje dag klaukas på ungdomens förvildning och allmänna nedbusning, tycker jag att vi föräldrar skall vara särskilt tacksamma att våra pojkar har förmånen få vara medlemmar i en klubb, där kamratskap och skötsamhet är satta i högsätet.

Och jag tror nog att jag gör mig tolk för alla mammor och pappor, då jag ber att till ordf. Arne Reberg och hans duktiga styrelse få rikta ett uppriktigt tack för allt de gjort och kommer att göra för ungdomarna i Stjärnan och önskar den ungdomliga styrelsen all lycka och framgång i fortsättningen.

K. G. Tidbeck.

SIK-are

Betala medlemsavgiften utan påstötning. Medlemsavgiften per halvår är som Ni nog vet 5 kr. Kanske i mesta laget för så unga grabbar, men eftersom vi är en fattig klubb så behöver vi så mycket pengar som vi kan få in. Och eftersom Ni har fördelen att få vara med i en klubb som Stjärnan, som ordnar så mycket för sina medlemmar, så skall Ni givetvis betala litet för nöjet.

Kassören.

ISHOCKEY

Ishockeysäsongen som har varit satsade vi hårt på genom att redan på hösten inköpa en rejäl ishockeyutrustning för 1.700 kr. Vi var även fast beslutna om att en riktig uppräckning skulle göras när det gäller ishockeyn. Men tyvärr, vädret satte en käpp i hjulet för våra planer. Ingen is ville infinna sig. Och konstfrusna isbanan hade vi ju inte råd att hyra.

Pojkl. II A och II B hade några träningar och poijkl. II A hann med att spela två matcher på hela säsongen. Första matchen slog II A VSK med 6—2. Segersiffrorna kunde ha blivit större, men det var dåligt ställt med skottstyrkan. Andra och sista matchen för säsongen spelades mot Skultunas poijkl. I borta. I den matchen visade det sig att vi har gott om mycket lovande grabbar inom ishockeyn, ja, hela II A måste efter den matchen betecknas som mycket lovande. För trots att motståndarna var betydligt äldre slog vi dem med 3—1. Våra grabbar spelade upp vackra kombinationer, fina genomåknings, demonstrerade resoluta brytningar och visade framför allt en sällan skådad skottvillighet.

Det lovande laget är värd en närmare presentation. "Torra" Florinus i buren var matchens största överraskning och gjorde en veritabel praktmatch. Han presterade ett så lugnt och förtroendegivande arbete mellan stolparna att det utan tvekan gör honom till självklar ordinarie målvakt.

Lille Göran Carlsson på högerbacken är verkligen en liten teknisk "snidare" med fin blick för spelet. Men använde sig för mycket av tennisslag i stället för att ta ned pucken med handstoppning.

Hans backkamrat "Pärre" Haepling är en fin "ishockeykrigare" som spelar en teknisk och värdad hockey kombinerat med verkliga kämpataster. Utan tvivel ett stort löfte.

"Jägarn" Steinbrecher som debuterade på backen gjorde en mycket lyckad debut. Med sin oefterhärmliga stil tog han allt som kom i hans väg på ett suveränt sätt.

"Hockey" Jansson på andra backen var som vanligt lugnheten själv och briljerade med fina brytningar. Understodde kedjan med utomordentliga matningar.

"Pärre" Lindberg i A-kedjan spelade jämnt hela matchen igenom. Är strateg och spelfördelare av stora mått. Han och cf "Färna" idkade ett vackert samspel och tycktes hitta varandra i alla situationer, typ à la Stig och Hans Tvilling.

Tvåmålsskytten "Färna" Fernkvist var mest

framåt av anfallsspelarna och var i ett briljant slag. Påminner förresten en hel del om Ronald Pettersson, särskilt när han gjorde sitt andra mål på en fin soloraid och sedan i bästa "Ronaldstil" lugn som en filbunke rundade den utrusande målvakten.

Tredje mannen i A-kedjan "Pae" Fredriksson kom lite på mellanhand på grund av "Färnas" och "Pärres" överdrivna samspel. Annars "krigade" han friskt och överraskade med att skjuta ofta, med bl. a. ett skott som målvakten med nöd lyckades klara.

"Janne" Grönberg i B-kedjan blixtrade till ibland och visade prov på sin suveräna dribblingskonst i den högre skolan. Tänk om han kunde lära sig skjuta, vad farlig han skulle bli. Han gjorde bl. a. en dribblingsraid genom hela Skultunaförsvaret på ett sätt som faktiskt är oefterhärmligt.

"Kaj" Jägmo på centerforwarden verkade för sävlig. Men vägrade upp det med sin skottvillighet och gjorde bl. a. första målet. Brukar dock spela betydligt bättre.

"Mulle" Möller var snabb och framfusig. Är en frän snabbskrinare, som vet var målet är beläget. Innehar ett fint tekniskt register.

Ja, det var som sagt en presentation av vårt lovande hockeygäng. Nu får vi givetvis inte glömma bort alla de lovande grabbar som spelar i II B, för flera kommer säkert att bli mycket bra. För att ta några av de mest lovande så kan vi nämna "Rolla" Persson, "Putte" Persson, "Bernte" Johansson, "Muppe" Andersson och Jan Thors m. fl.

Så när ishockeysäsongen sätter igång på nytt, så skall vi samla ett 30-tal grabbar för träningar med klubba och puck inför kommande pucklekar. Och vårt motto skall vara "fram för den tjusiga och ögonfängande ishockeysporten".

Rejban.

Fram för bandyn

Som vi förut nämnt så skulle vi ta upp bandy på programmet. Vi hade tänkt sätta igång med den snabba issporten redan förra säsongen, men eftersom "Kung Bore" inte infann sig riktigt, så hann vi inte med det. Men vi står fortfarande fast vid att ta upp bandyn, så nästa säsong kör vi igång. Jag tycker dessutom att de grabbar som inte har hårdhet nog att hävda sig inom ishockeyn skall försöka sig på bandyn, kanske har de där funnit "sin" sport. Ja, det kanske går en hel del halvdanna ishockeyspelare omkring i klubben som är ämnen till duktiga bandyspelare.

Bandyentusiast.

Satsa på grabbar från egna leden

Tyvärr förekommer ordet värvning alltför ofta inom idrotten nu för tiden. Titta t. ex. på lag som Djurgården, Norrköping eller Oddewold m. fl., som övervägande har värvade spelare i sina fotbollslag. Eller för att inte gå alltför långt bort så kan vi ju se på VSK som endast har två spelare från egna leden i sin allsvenska fotbollsella. Är sådant juste? Nej, ordet värvning är en sak som inte skulle få förekomma inom den svenska idrottsrörelsen. Givetvis finns det ju även "praktklubbar" som inte värvar, t. ex. IFK Göteborg, Waggeryd m. fl.

Det kan väl aldrig vara något sant nöje att föra upp t. ex. ett fotbollslag till allsvensk position tack vare en del "köpta" spelare. Går det så dåligt för laget och laget ramlar ner i någon lägre division så går givetvis de värvade spelarna till någon annan klubb som kan erbjuda dem bättre möjligheter. Men hade nu laget låtit den egna ungdomen fått chansen så kanske man kan komma igen i storserien, för grabbar som får växa upp i en klubb från barnaåren sviker inte klubben så fort motgångarna börjar torna upp sig.

Så mottot för alla idrottsklubbar med självaktning bör vara "Satsa på egna ungdomen!"

Lasse

PRISTAGARE!

Ni som fick mottaga priser på årsfesten är givetvis mycket stolta däröver. En del grabbar fick större priser och en del mindre. Men kom ihåg grabbar, att man värderar inte ett pris efter storlek eller värde, utan ett pris skall först och främst vara ett minne. Sven Rydell t. ex., 1920-talets stora fotbollstjärna, erövrade sitt första pris i 10-årsåldern i form av en fotbollspelare i papp c:a 1 dm. hög. Givetvis har den eminente fotbollspelaren många ståtliga priser, men överst på prishordet står den lilla fotbollspelaren i papp. Tänk Er själva, när ni börjar bli litet till åren och lagt bollskorna på hyllan, då kanske ni tar fram någon liten minnesplakett som ni erövat som pojklagspelare. När ni då står där och betraktar det lilla priset så minns ni kanske när ni spelat riktiga kämpamatcher i Stjärnan och så med ens dyker minnena upp. Man minns den härliga tiden då man som skolgrabb spelade boll till sena sommarkvällarna och hela livet lekte för en. Ja, ett pris värde ligger framför allt i att det påminner en om härliga tider som varit.

Rejban.

ÄR DU EN BLIVANDE ERIC PERSSON?

De grabbar som inte gör plats i något lag i Stjärnan är inte bortglömda på något sätt. Men givetvis skall de bästa grabbarna tas ut i lagen. Med de bästa grabbarna menas de som t. ex. är duktiga i fotboll eller ishockey. Vi skall försöka ge de grabbar som är mindre begåvade i någon idrottsgren ledaruppdrag. Det finns massor med små uppgifter i en klubb som Stjärnan, som uppdelade på flera intresserade inte är att betrakta som annat än lätta. Säkert har vi grabbar, vars aktiva förmåga inte räcker till, som kan bli duktiga föreningsfunktionärer. Ja, kanske vi t. o. m. bland dem kan få fram en verklig "eldsjäl" som med tiden kan bli en stor ledare, kanske en Eric Persson som med sin fina blick för spelarnas utvecklingsmöjligheter kan driva fram ett storlag på några få år. Eller kanske en tränare av toppklass som är väl hemma i fotbollens "mysterium" och kan trimma upp grabbar till storspelare tack vare ett stort kunskande inom sporten. Inom den tjusiga ishockeysporten som kommer mer och mer kanske just Du kan bli en "ishockeyprofessor" och en verklig "fältherre" som kan föra fram ett lag till stora framgångar. En energisk och initiativrik ungdomsledare kan Du ju också bli, kanske med tiden ordförande i Stjärnans ungdomssektion.

Så är Du en framåtgrabb och vill gå långt inom idrotten, fastän den aktiva idrottsförmågan inte räcker till, så kanske du kan gå mycket längre som ledare av något slag.

Rejban.

KOM IHÅG

- att idrott, tobak och sprit inte höra ihop och inte passa ihop;
- att allas ögon alltid äro riktade mot oss idrottsmän;
- att Din klubb, ja, hela idrottsrörelsen får lida för Dina felsteg;
- att Ditt ansvar är lika stort mot Din klubb då Du besöker annan ort;
- att Du representerar Stjärnan även utanför idrottsbanan.

Värdig års- och medaljfest

Drygt 150-talet föräldrar och grabbar hade mött upp vid den stora dagen då årsfesten gick av stapeln på S:t Olofsgården. Stor feststämning rådde och grabbarna kastade förväntansfulla blickar på det digra prishordet som tronade på estraden, vilken var inramad i blått och vitt.

Programmet var omväxlande och trevligt. Och efter att alla hälsats hjärtligt välkomna, så läste ordf. Arne Reberg upp en historik om klubben. Sedan sjöng Roland Persson och Lars-Olov Jansson klubbvisan med kläm. Därefter gjorde tvillingarna Jan och Rolf Johansson en strålande uppvisning i gymnastik. Så visades två idrottsfilmer. Och så var det dags för förtäringen. Efter förtäringen spexade och kåserade folkskollärare Callin. Han kunde också konsten att få folk att skratta. Därefter följde kvällens stora händelse, prisutdelningen. Ett 50-tal grabbar fick hämta uppmuntringspriser ur prisutdelaren Arne Rebergs hand. Styrelsen inledde den långa raden av pristagare när de hämtade varsin silverbägare. Därefter var det pojkl. III som segrade i Västerås-serien som fick mottaga diplom och medaljer. Pojkl. IV som också blev Västeråsmästare fick mottaga samma priser som "III-an". Och så var det pojkl. V som fick silverplaketter för sin tredjeplacering i serien. Praktgrabbarna i III-an, IV-an och V-an, Tommy Classon, Roland Persson och Håkan Björkstedt fick varsin bägare. Träningspriset 1956 gick till Göran Carlsson i form av en sta-

tyett av en fotbollspelare. Som bäste fotbollspelare under det gångna året i hela klubben fick Håkan Jansson mottaga "Stjärn-bollen", en staty av en fotboll. Plaketter för ledarinsatser fick Ove Eriksson och Kjell-Arne Jägmo. Ett tiotal grabbar som skött träningen i Brandstationens gymnastiksal under vintern bäst, fick uppmuntringar i form av plaketter. De duktiga ishockeyspelarna Pär Lindberg, Per Haeppling, Per-Göran Steinbrecher och Kjell-Arne Jägmo erhöll också plaketter. Göran Carlsson och Lennart Rosenberg fick varsin matchfotboll som tack för att de lyckats samla in mest med pengar på våra insamlingslistor. Siste "prishämtare" var kanslist Eric Rönngren från Västmanlands Idrottsförbund som erhöll en minnesplakett som tack för att han hjälpt Stjärnan på många sätt.

I tiotaget var det dags att bryta upp från den lyckade festen, ett värdigt treårsjubileum.

KLUBBNÅLEN

Den tjugiga klubbnaålen har nu kommit och finns att köpa hos kassören för 2:50. För att göra klubbnaålen mer åtråvärd så får endast medlemmar som varit med i klubben över ett år köpa den. Ett undantag göres för styrelsemedlemmar, ledare eller andra funktionärer, som äger rätt att bära den efter ett halvt års medlemskap.

Håkan Björkstedt och Tommy Classon beundrar här sina priser vid årsfesten.

Skratt i klubben

Så var det historien om skotten Andy som åkte linjebuss över Aberdeen och Glasgow medtagande en stor säck som tog upp en sittplats. Konduktören sade åt Andy att betala för säcken, eftersom den tog upp en hel plats. Men det ville inte Andy. Då blev konduktören rasande och slängde ut både Andy och säcken genom fönstret. När säcken slog i gatan skrek Andy: "Akta så ni inte slår ihjäl bror min!"

Värdinnan på barnkalaset: — Är det ingen som vill ha mer tårta?

Liten gäst: — Mamma sade att vi skulle tacka nej, fast hon kunde ju inte veta hur små bitar vi skulle få.

Sedan var det klassen där Kalle räckte upp handen och frågade fröken om man skulle bli straffad för något som man inte gjort? — Nej, lille Karl, det skall man naturligtvis inte. — Det var fint det, för jag har inte gjort läxan.

— Varför går han aldrig längre ut i vattnet än till knäna?

— Han är buktalare och är rädd för att bli hes.

Läraren: — Sven, säg något som utmärker vattnet.

Sven: — Det blir svart när man tvättar sig i det.

— Varför kan Olle inte sin läxa i dag?

— Jo, det brann hos oss i går kväll.

— Men det var ju inte förrän på kvällen.

— Ja, men vi började bära ut möblerna på eftermiddagen.

Och så var det två bönder och en luffare som slog vad om vem som kunde vara inne längst hos den illaluktande grisen. Den ena bonden lyckades härda ut i 10 minuter och den andra bonden lyckades tack vare en klädnyppa i näsan härda ut hela 17 minuter. När så luffaren gick in till grisen dröjde det både 20 och 30 minuter, men när det gått 45 minuter kom grisen utrusande kippande efter andan.

Pelle: — Mamma, finns det tanter som håller på med boxning?

— Nej, hur kan du tro det?

— Jo, i dag sjöng vi om jungfrun som går i ringen.

Lalla.

**Bär klubbnålen, den pryder
rockuppslaget!**

Varför just fotboll?

Folk som inte har haft nöjet att spela fotboll någon gång, har i de flesta fall svårt att förstå vad man kan finna för nöje i att spela fotboll. Och man måste förstå dem, när de inte själva har haft det stora nöjet att få "lattja" med "kulan".

Vad väljer en liten grabb om inte det som ligger honom närmast till hands, det lättillgängligaste — bollen. Det är den gamla historien om bollen, barnets käraste leksak.

Har man en boll, och det har man alltid, om än kanske inte en rejäl matchboll, utan inledningsvis tvärtom en vanlig gummiboll — så har man det mesta. En gräsplätt, en ängsglänta eller en bakgård finns alltid, mer behövs inte, resten gör sig själv. Reglerna, åtminstone de viktigaste har man nära nog med sig från vaggan.

Men spelet skulle naturligtvis inte fått den nationalkaraktär om det inte har haft andra fördelar. En av de allra viktigaste är naturligtvis att det är så förskräckligt kul. Att få spela med likasinnade, att få dribbla och passa förbi dem, att få "snuva" och finta med dem, och att — ja, det roligaste av alltihop, att få känna tjusningen i att stänka in bollen i motståndarmålet så att det osar om det, ja, detta är och förblir ett oöverträffat nöje.

En tredje favör med spelet är lekens karaktär av lagspel. Man får inte i första hand tänka på sig själv, utan man måste först och främst tänka på lagets bästa. Med andra ord, man får inte vara egoist.

Ja, en härlig och benådad sak är fotbollen — rätt spelad och uppfattad. En underbar hobby, entusiasmerande och föryngrande ända till "det bittra slutet", då man blir för gammal och måste ställa bollskorna på hyllan.

Bliv ständig medlem

Den som vill, kan bli ständig medlem i Stjärnan genom att betala 50 kr. till klubben. Den som gör det befrias då automatiskt från medlemsavgifter i fortsättningen. Även utomstående kan genom att betala nämnda summa bli ständig medlem och får dessutom den stencilerade klubbtidningen gratis och den "riktiga" tidningen för samma pris som medlemmarna, alltså för 50 öre.

Vi behöver allt ekonomiskt stöd som går att få, så är det någon som är villig att bli ständig medlem, så meddela kassören Kenneth Lundén eller sekr. Torsten Florinus.

ETT MINNESRIKT STJÄRN-ÅR

Fråga "Vad minns Du bäst av idrottsåret 1956 ur blåvit synpunkt" har riktats till tre grabbar ur klubben.

ARNE REBERG ("Rejban")

Finalmatchen i pojkl. III-serien är en match och en bragd som alltid kommer att finnas i mitt minnes skattkammare.

Vi hade alltså gått till finalen i Västeråsserien för pojkl. 10—13 år med undertecknad som lagledare. I stark medvind spelade vi ut motståndarna, VIK, i första halvlek och ledde med 2—0 efter ett par s. k. "drömstrutar". Men i andra halvlek lyckades VIK tack vare medvinden kvittera till 2—2. VIK-arna hade då även ett klart övertag i spel och pressade mot vårt mål oerhört. När VIK slagit in kvitteringsbollen syntes det på "de våra" att nu skulle det kämpas. Jag glömmer aldrig sekunderna kring den avspark som sedan följde. Ingen sa något, men blickarna talade ett tydligt språk. Och skriv upp att det kämpades, det krigades om varje boll. När alltså VIK hade kvitterat till 2—2, så malde våra grabbar på lika oförtruet. Försvaret bröt och matade samt offrade sig helt. Kedjan slet upp och ned på ett sätt som jag aldrig sett maken till. Så kom den välförtjänta belöningen i ett långskott, som med osviklig precision borrhade sig in i högra burgaveln. Gissa om det blev glädje bland Stjärn-grabbarna, ja, glädje är det minsta man kan säga, mina känslor gick i alla fall inte att uttrycka i ord. Men inte nog med det, innan slutsignalen gick så hade ännu ett mål trillat in bakom den olycklige VIK-målvakten.

Det var en match där ett sammansvetsat kamratgäng segrade.

KURT ANDERSSON ("Muppe")

Jag har alltså blivit tillfrågad om vad jag tycker har varit roligaste idrottshändelsen under det gångna året. Roligaste händelsen tycker jag att pojkl. IV-finalen är. Alldeles som "III-an" gick vi till finalen i Västeråsserien och fick möta VIK, som även nu hade gått till finalen.

Matchen började med en hård VIK-press. Det blåste kraftigt och vi hade en stark motvind. "De våra" kämpade ursinnigt, men trots detta så lyckades VIK ta ledningen med 1—0, trots att "Bernte" Johansson var nära att rädda bollen genom att i hela sin längd kasta sig och toucha bollen med pannan, men förgäves, bollen smet retfullt in un-

der ribban. Det kändes som en obehaglig kall-dusch.

I andra halvlek så var ställningen fortfarande 0—1. Men vi var fast beslutna att nu skulle VIK-arna ha lekt färdigt för den här gången. Och mycket riktigt, något mer lekande för dem blev det minsann inte. Vi spelade ut dem totalt. Så kom det välförtjänta kvitteringsmålet. Det var våran högerytter "Larsa" Jansson som lossade kanonen från vänsterkanten utan en chans för målvakten. Detta tog knäcken på motståndarna och när det var 3 min. kvar på matchen så lyckades jag få en lyckträff på bollen och slå in det avgörande målet. Gissa om man var lycklig då! Man höll ju på att bli sönderkramad av "kompisarna". I vanliga fall hör jag till de minsta till växten i klubben, men då kände man sig faktiskt stor, ja, man svävade som på ett moln av lycka. Ja, jag tror att vi nästan svävade allihopa i laget in i omklädningsrummet och bytte om liksom i trance, för det dröjde en stund innan vi riktigt fattade att vi hade blivit Västeråsmästare i fotboll för våran ålder.

PER-OLOV PERSSON ("Pirco")

Roligaste idrottshändelsen under 1956 för mig är utan tvekan matchen mot Hammarby IF i Stockholm. Vi skulle alltså åka upp till Stockholm och spela mot självaste Stockholmsmästarna i fotboll för pojkar 14—16 år, Hammarby IF. Eftersom åldern i vårt lag var 10—13 år så skulle vi alltså inte ha skuggan av en chans att hålla jämna steg med dem. "Men friskt satsat är hälften vunnet", så vi åkte upp till Stockholm och ställde till med en hejdundrande sensation genom att spela 3—3 efter en oerhört rafflande match.

Trots att "Rejban" förmanade oss att inte ha så stor respekt för dem så lyckades de göra första målet redan i början av matchen tack vare att vi var rädda för dem. Men efter c:a 10 min. spel kom vi underfund med att de inte var så farliga som vi trodde och så lyckades jag få fram en stickare till "Janne" Grönberg på yttern, vilken sprintade ifrån Hammarbyförsvaret och klippte till, pang, bollen flög som en projektil in i vänstra burgaveln. Spelet förflöt därefter rätt jämnt och båda lagen hade ungefär lika många chanser. Men så lyckades Hammarbys vänsterytter genom en försvarstabbe rinna igenom och ställa Tommy Clas-son i buren utan en chans på det välplacerade skottet, 1—2.

I halvtid lade "Rejban" om taktiken och instru-

Det allmänna årsmötet som förlades en halvtimme före årsfesten förflöt utan några diskussioner. Mötesförhandlingarna leddes av Föräldraföreningens ordf. Karl-Gustav Tidbeck varjämte Föräldrastyrelsens sekr. Bernt Haeppling förde protokollet.

K.-G. Tidbeck öppnade Stjärnans tredje årsmöte. De nykomponerade stadgarna upplästes och godkändes. Valet av funktionärer gick snabbt och friktionsfritt. Till ordförande valdes Arne Reberg. Och till styrelseledamöter valdes Torsten Florinus, sekr., Lars-Olov Melin, materialförv., Kenneth Lundén, kassör, samt suppleanterna Lars-Göran Ytterberg och Lennart Olausson. Till redaktionskommitté för klubbtidningen valdes Arne Reberg, Lars-Olov Melin, Lars-Göran Ytterberg och Torsten Florinus. Vaktmästare för klubblokalen och omklädningsrummet blev Lars-Olov Melin. Lagledare för pojklagen i fotboll blev följande: Pojkl. II A Arne Reberg, pojkl. II B Lars-Göran Ytterberg, pojkl. IV A Lennart Olausson och pojkl. IV B Kenneth Lundén. Till lagkaptener i respektive lag valdes i pojkl. II A Patrik Fredriksson, pojkl. II B Göran Lundkvist, pojkl. 4 A Lars-Olov Lagerkvist. Till lagledare för II A i ishockey valdes Arne Reberg och för II B Lars-Göran Ytterberg. Lagkapten i II A i hockey blev Kent Fernkvist. Lagkapten i II B ännu inte utsedd.

Vidare beslutades att bandyn och bordtennisen skulle tas upp på programmet.

erade oss att hålla bollen efter marken så mycket som möjligt eftersom motståndarna var betydligt längre, och att slå stickare mot centrum där deras försvar täckte dåligt. Och mycket riktigt, den taktiken avgjorde faktiskt matchen.

I andra halvlek började vi få mer och mer hand om spelet tack vare vårt fyndiga kortpassningsspel omväxlande med en och annan svepande crossboll mot centrum av planen. Plötsligt ruschade "Mulle" Möller på centern igenom på en crossboll och överlistade den utrusande målvakten samt slår bollen i mål. Så ställningen var då alltså 2—2. Vi ställde strax därefter till farligheter framför Hammarbymålet igen, genom en liknande crossboll på "Mulle" som dock hade otur att slå bollen i ribban. Hammarbygrabbarna svarade då med att gå upp i ett farligt anfall där våran vänsterback "Byling" Tidbeck ställde till med en straff, genom att ta bollen med händerna efter ett missförstånd. Straffen slogs in utan en chans för Tommy i målet. Hammarbys ledning med 3—2 höll tills vi fick

— en klubbs ryggrad

Att en klubb utan energiska och kunniga ledare är en "dödsdömd" klubb är vi nog alla på det klara med. Underligt nog så är det svårt med rekryteringen av ledare inom idrotten. Varför? Drar man sig för arbetet? Något fel måste det ju i alla fall vara. Men varför offerar ledarna många gånger all sin lediga tid, hårt arbete och ekonomiska uppoffringar, och ändå kämpar vidare inom idrotten? En fotbollsspelare kan t. ex. avgöra en match med att göra mål, eller att vara bäst på plan o. s. v. och bli dyrkad på så sätt. Men en idrottsledare vad får han för mödan? Något visst med ledarskapet måste det vara, eftersom massor av ledare arbetar frivilligt år ut och år in.

Ett av ledarens viktigaste uppgifter är att av klubben skapa ett kamratgäng, som gör att klubben inte bara blir en skylt, utan en krets kamrater. Men en klubb skall inte bara vara ett kamratgäng, utan vi måste visa utåt att vi duger till någonting när det gäller tävlingar och matcher. Då gäller det för ledaren att föra fram sitt lag till seger, genom förständig träning, uppläggande av taktik m. m. Och där kommer ledarens bästa belöning, när hans kamrater lyckas bättre än de andra, då ser han resultatet av sitt arbete, då vet han att de var någon mening med allt arbetet, men planeringen, de tusen små detaljerna. Ja, det är det som är den stora tjusningen med att vara ledare.

För att Stjärnan skall kunna fortleva, så fordras det först och främst energiska, initiativrika och kunniga ledare. Det måste finnas en hel stab med ledare och föreningsfunktionärer.

Är det någon som har funderingar på att försöka sig på med någon uppgift i någon klubb, så är Du välkommen till Stjärnan. Du kanske är en grabb i 16—17-årsåldern och kanske ledare för ett kvartersgäng, eller någon äldre person, kanske f. d. aktiv idrottsman, som har tid och lust att arbeta med ungdomen, kontakta i så fall någon i Stjärnan och Du skall inte behöva bli sysslolös..

Rejban.

en frispark framför deras mål 3 sek. före full tid. Frisparken slogs av "Färna" Fernkvist som trots att han fick en sned stöt på bollen lyckades kvittera genom att en Hammarbyförsvarade fumlade in bollen i eget mål.

Vilken match!! Kvitteringen kom alltså 3 sek. före full tid. Ja, den matchen glömmar jag aldrig.

Pojkl. III:s seriesegrande lag. Fr. v. Lagledare Arne Reberg, Jan Grönberg, "Pirco" Persson, "Mulle" Möller, "Hocky" Jansson, "Pae" Fredriksson, "Putte" Persson, "Färna" Fernqvist, Sören Juhlin, Tommy Classon, "Byling" Tidbeck, Göran Carlsson.

Tre seriesegrar av tre möjliga

Under klubbens treåriga tillvaro har pojklag i fotboll anmälts till tre olika serier inom Västerås. 1955 anmälades ett lag i pojkl. 4-serien, som vanns genom att gå obesegrade genom hela serien. 1956

anmälde vi ett lag i pojkl. 3-serien, som vanns. Och två lag i pojkl. 4-serien, som ett av våra lag kammade hem, medan vårt andra lag hamnade på en hedersam tredjeplacering.

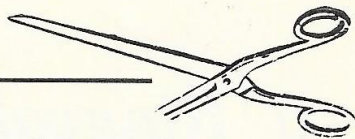
Ställ upp i den av Stjärnan arrangerade pojkallsvenskan!

Vi skall arrangera en pojkallsvenska för kvarterslag i Västerås i fotboll. Div. I blir åldern 12—14 år. Div. II åldern 11—13 år och div. III 10—12 år. Bara grabbar som är med i Stjärnan eller klublös ungdom får delta. Endast 7-mannalag får delta. Vi håller med tröjor för de lag som inte har sådana.

Anmälningar eller närmare upplysningar kan göras till Lars-Göran Ytterberg måndagar mellan kl. 17.00—18.00 eller onsdagar mellan kl. 17.00—18.00 per tel. 430 45.

Ett apropå

Grabbarna i Stjärnan blir alltför ofta tillfrågade "hur de kan vara med i en pojkklubb som Stjärnan, när de i stället kan få förmåner på alla sätt om de gick in i en storklubb". De som yttrar sig så, har totalt missuppfattat idrotten. Är idrotten enbart pengar och förmåner av olika slag? Måste en idrottsförening absolut vara ett aktiebolag, som lever på att t. ex. "köpa" spelare från andra klubbar. Det är väl inte så man skall bygga upp en klubb. Nej, en klubb skall byggas upp från grunden, sakta men säkert skall klubben svetsas samman till en enhet, till en enda stor familj, som inte överger klubben så fort det går dåligt. För bygger man inte upp klubbar på så sätt, ja, då är det lika bra att lägga ned allt vad föreningsarbete heter och helt övergå till att kalla klubbarna för aktiebolag. Vissa klubbar gör rätt för namnet redan, även i Västerås, tyvärr.

Saxat ur klippboken

När man har suttit och bläddrat en stund i vår tidningsurklippbok, märker man snart att vi på sista tiden av klubbens verksamhet börjat figurera mer och mer i tidningsspalterna.

Jag skall nu nämna några lösa meningar från tidningsurklipp som handlar om Stjärnan. 1953 kunde man i VLT läsa följande till överskrift till en artikel om Stjärnan: "Hittills obesegrade i fotboll och bandy". I artikeln stod bl. a.: "Man har nu lyckats skaffa snygga vita tröjor och t. o. m. en trunk som skall användas när klubben spelar på bortaplan... Stjärnans IK blir förmodligen ett lag att räkna med när klubben ställer upp i riktiga pojklagsserierna om ett par år"!

1954 kunde man läsa följande överskrift om Stjärnan: "Stjärnans IK segrade i Hagacupfinal".

1955 stod följande rubrik att läsa: "Stjärnans grabbar mot stjärnorna", och i artikeln stod bl. a. att "bland sommarens bästa matcher kan nämnas att Stjärnans grabbar slagit VSK:s jämnåriga grabbar med 6-0, VIK:s med 6-1 och IFK:s med 4-0".

När tvåårsjubileet hölls i april 1956 stod det: "Stjärnans IK tvåårsjubilerar, 63 matcher endast 5 förlorade". En annan överskrift under 1956 lydde "Raffel i pojkfinal. Stjärnan slog VIK".

1957 års första tidningsurklipp hade följande rubrik: "Pojkklubb köpte hockeyutrustning för 1.600 kr." I "Svensk Idrott" fanns det en tvåsidig artikel om Stjärnan med följande överskrift: "Ett kvartersgång som består". Därunder stod bl. a. att läsa: "Vad sägs om att Stjärnan tagit hem båda finalerna i pojklagsserierna i höst? Eller att lagen har spelat sammanlagt 170 matcher, därav ett tjugotal i ishockey, men bara förlorat 12 under de tre åren som klubben har funnits till". Skribenten slutade så artikeun med följande: "Jag tror på en framtid för Stjärnan, om pojkarna kan hålla sin fina stil på och utanför plan, träna vettigt och hålla ihop som de nu gör."

"Stjärnan, RF:s yngsta förening — stränga stadgar", stod det att läsa till överskrift i ett annat urklipp. — Vid den nyligen hållna årsfesten stod det till överskrift i tidningen: "Stjärnans egna stjärnor roade publiken på årsfesten."

Ja, det här var i stort sett de största tidningsur-

STJÄRN-FLÄKTAR

Ett av våra pojklag i ishockey hade varit i Surahammar och spelat en match. På tågresan hem höll gängets "Benjamin", Thomas Bygde, som då bara gick i andra klass i småskolan, på att stava igenom en tidning. Han tycktes ha särskilt svårt med ett ord. Och efter mycket stavande påpekade han stolt att han kunde utläsa det svåra ordet. Han fick ihop det till "Rea-station". Gissa vad det i verkligheten stod? Det stod "Realisation".

"Rejban" håller som bekant "benhårt" på att grabbarna inte får missa träningarna. Därför sa en grabb med galghumor: "Om jag säger åt 'Rejban' att jag är trött på livet och tänker hoppa i sjön i morgon, så svarar hon nog bara: Missa bara inte träningen i kväll.

Ett av pojklagen i fotboll utkämpade en match på Ringvallen. På vänsterbacken spelade Kenneth Lundén, mer känd under namnet "Ludde". Plötsligt fattades "Ludde" på planen, han var som uppslukad av jorden. Men när vi tittade efter var han hade tagit vägen, så fann vi honom en bra bit från plan i fullt slagsmål med en annan grabb. Nämnas bör att den gode "Ludde" mitt under matchen kommit osams med en åskådare och jagat i fatt honom för att ge honom en "omgång". F. ö. vann vi matchen med 10-1.

Pojkl. 3 spelade sin första seriematch för säsongen mot KFUM. Och "Rejban" var optimistisk nog att tippa en seger med hela 8-0 till våra grabbar, och mycket riktigt, när det återstod 2 minuter på matchen slog vi in det åttonde målet, och tipset skulle alltså gå in. Men när det var några sekunder kvar på matchen slog "Pae" Fredriksson in "9:an". Troligen första gången "Rejban" blivit missbelåten med att Stjärnan gjorde mål.

Följande episod utspelade sig i Brandstationens gymnastiksal vid en av inomhusträningarna i fotboll. En liten knatting kom fram och frågade om han fick gå med i Stjärnan. Hur gammal är Du då, frågade vi? — 8 år, ja, egentligen är jag 9, men jag har varit sjuk i ett år!

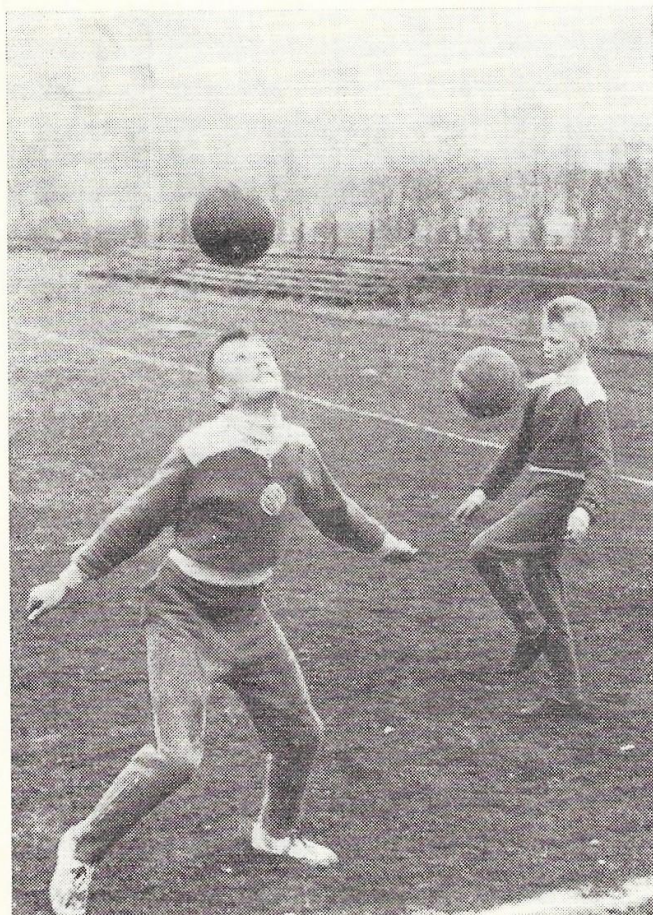
klippen om Stjärnan och nu får vi hoppas att vi fortsätter att bli mer och mer uppmärksammade av tidningarna, för det är den bästa propaganda klubben kan få.

Torra.

En tidig vårkväll på Ringvallen

Det är en ruggig vårkväll, regnet hänger i luften, grässtråna har antagit frostens färg och de kala träden böjer sig för den tjutande vinden. Det är en sådan där kväll då ingen i onödan lämnar stugvärmen.

Alltså, en promenad till Ringvallens idrottsplats. Vägen dit är dåligt belyst med några gatlyktor. Ljudet från dunsar av fotbollar och glada skratt vägleder oss. Fotbollgrabbarna trotsar ovädret. I en sparsam belysning i form av några strålkastare tränar fotbollspelarna. Vid ena halvan av sandplanen syns ett gäng pojklagsspelare "latta" med den kära läderkulan. Har t. o. m. pojklagsspelarna börjat träna så här dags på året? Men när vi kommer lite närmare så ser vi att det är ett av pojklklubben Stjärnans pojklag som med liv och lust "fajtas" om bollen.

"Pae" Fredriksson och "Pirco" Persson jonglerar med "kulan" vid en träning. "Pae's" rekord är 352 tillslag och "Pirco" har lyckats komma upp till 366 tillslag.

De andra klubbarnas spelare har nu slutat träna, bara några enstaka spelare joggar lite lätt runt planen, men så beger sig även de in i det varma omklädningsrummet. De flesta har familjer, så de kvickar sig att duscha, bada bastu och klä om sig.

Stjärnans unga grabbar har inga sådana "bekymmer", de är ju bara skolgrabbar än, och hela livet leker. Livslusten riktigt sprudlar omkring dem, och glada skratt utbryter så fort någon ramlar i en vattenpuss. Ja, de ser ut att ha verkligt kul. Så avslutas träningen med några ruscher och så rusar grabbarna stojande in i omklädningsrummet, kränger av sig de genomblöta overallerna och tvättar av sig leran och duschar. Man klär under sakta mak på sig. Det diskuteras de senaste idrottshändelserna, några roliga historier berättas och så förflyter en halvtimme. Några grabbar har mycket "plugg" till nästa dag, så de bryter upp och beger sig med ett flyktigt "hej" och med ledarens ord kastande efter sig att inte missa nästa träning, hemåt. De återstående grabbarna sitter där och pratar om ditt och datt, ännu en halvtimme förflyter, men så tittar någon på klockan, någon gäspar och så plockar de reda på sina pinaler och beger sig ut i ruskvädet. De cyklar var och en åt sitt håll. Ett gäng grabbar skall åt samma håll och de cyklar under skratt och glam sakta hemåt. Baklysena på cyklarna blänka långt borta — svagare och svagare, till sist försvinner de. — Ringvallen ligger så öde och tom.

Rejban.

Ishockeygrabbar på kurs

I vintras deltog de båda duktiga ishockeygrabbarna i Stjärnan, Håkan Jansson och Jan Grönberg, i en tvådagarskurs för ishockeyungdom som gick av stapeln i Norberg.

Varför elda upp pengarna på röka när Du ändå inte får någon värme av det.

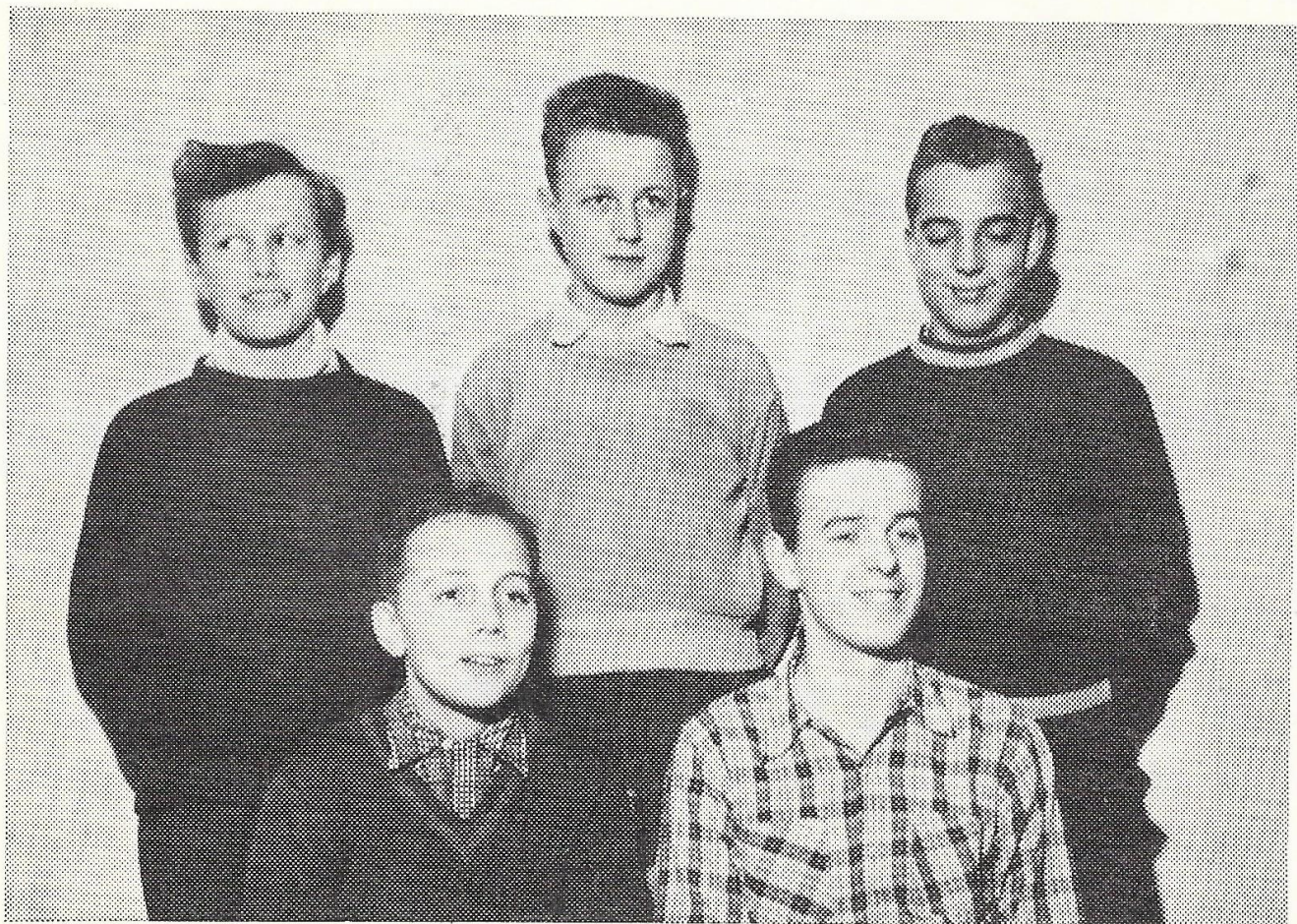

Sveriges yngsta styrelse

För ett halvår sedan beslöt vi att arbetet i klubben skulle delas upp på flera. Och så bildades det en styrelse, som bestod och består av sex grabbar. Den unga ledningen sammanträder var fjortonde dag i klubblokalen för att dryfta klubbfrågor. Ett tiotal möten har hållits i lokalen och en hel del viktiga beslut har fattats. Fyra grabbar i "hjärntrusten" sitter dessutom med i redaktionen för klubbtidningen.

Det bästa kassören Kenneth Lundén vet är att räkna pengar.

Styrelsen stående fr. v.: Lennart Olausson, Torsten Florinus, Lars-Göran Ytterberg, Kenneth Lundén, Arne Røberg. Lars-Olov Melin ej med vid fotograferingen.

Första fotbollmatcherna för säsongen

Pojkl. 4 A spelade säsongens första match mot KFUM:s äldre grabbar, poijkl. III. Trots övertag i spel så fick "4:an" se sig slagna med 1—0. Det regnade och bollen var så hal att "4:ans" målvakt Håkan Björkstedt vid ett tillfälle tappade den slippriga bollen, så en KFUM-grabb bara hade att slå bollen i mål. I första halvlek förflöt spelet rätt jämnt, men i andra halvlek hade "de våra" mest hand om spelet, men ingen i kedjan kunde avsluta trots framfusige centern "Budda" Erikssons målfarliga spel.

Andra matchen för säsongen spelades mellan 4 A och 4 B. Nederlagstippade 4 B ställde till med en sensation genom att spela 2—2. En särskild eloge är lille "Grynet" Lövgren på högeryttern värd. Inte nog med att han gjorde 4 B:s båda mål, utan han presterade hela matchen igenom ett spel som lovar mycket gått. Ja, hela 4 B är faktiskt värd en honnör för sitt friska och fantasirika spel.

4 A som faktiskt borde vunnit matchen måste lära sig att slå passningarna rätt, det slarvas alltför mycket med passningarna. Matchens stora överraskning och 4 A:s bästa spelare var Leif Tillman i målet.

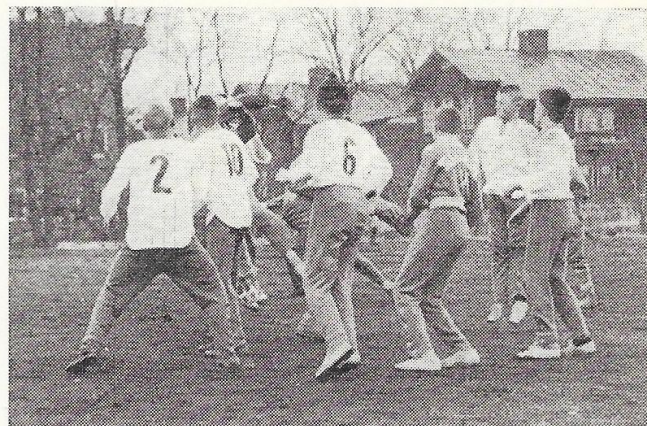

II A:s hh Kent Fernqvist (ej med på bilden) har slagit på ett rungande 30-metersskott, som smiter in i krysset. Spelarna fr. v.: "Torra" Florinus, Jan Grönberg, "Lalla" Melin, "Pirco" Persson.

De två äldsta lagen i klubben, II A och II B har utkämpat en match sinsemellan och II A vann som väntat rättvist med 3—0, trots att II B var långt ifrån dåliga. Försvaret i II A sattes inte på något svårare prov utan tog det som gick att ta. Anfallet broderade med ett fyndigt kortpassningsspel omväxlande med en och annan brant löpboll mot centrum.

Kedjan i II B var stundtals rätt blek, för att i sina ljusa ögonblick spela rätt hyfsat. II B innehöll dessutom en resolut trebackslinje med två energiska ytterhalvor som piskade på och matade kedjan på ett suveränt sätt.

II A vann först och främst på att de var mer samspelta och hittade varann i alla situationer. Första målet kom till på så sätt att vh Göran Carlsson slog på ett direktskott på helvolley utan en chans för målvakten. Andra målet dundrade hh Kent Fernqvist in på ett 30-metersskott — målfarliga ytterhalvor! Sista målet var en verklig "mumsbit". Kent Fernqvist slog en svepande crossboll snett över planen till bortre målstolpen, där vy "Putte" Persson kom farande och slog till bollen direkt i luften som likt en projektil stänktes in i målet.

Försvaret i II B är här väl samlat vid en hörnspark. Spelarna fr. v.: Per Lindberg, Bert-Olov Larsson, "Kyppa" Gunnarsson, Patrik Fredriksson, Bernt Johansson, Roland Persson.

HAGA CYKELVERKSTAD

Malmabergsgatan 30

EVERT JANSSON

Telefon 426 47

Försäljning av

Sportartiklar • Cyklar • Mopeder

Reparationer m. m. göres

Strands säljer det ungdomen väljer...

STRANDS

VASAGATAN 15

SPECIALAFFÄR FÖR BARN- OCH UNGDOMSKLÄDER

Moped

- ROULETTE
- VICKY m. fl.

RESERVDELAR

Västerås Cykelaffär

Stora gatan 10 • Tel. 302 73

Intill Odéonbiografen

Stjärnans **I**drottskillar **K**öper

SPORTARTIKLAR, CYKLAR, MOPEDER m. m. hos

Malmabergs Cykel- och Sportaffär

Malmbergsgatan 64

Tel. 333 08

E. Schollins Eftr.

Malmbergsgatan 47 Västerås

TOBAKSVAROR • RÖKUTENSILIER

TIDNINGAR • PAPPERSVAROR

TEKNISKA ARTIKLAR m. m.

Stig Karlssons Livsmedel

MALMBERGSGATAN 53

TELEFON 369 92

Rekommenderas

KÖTT, FLÄSK, CHARKUTERIVAROR, FÄRDIGLAGAD MAT

KONSERVER, OST, SMÖR, ÄGG

Ack, som ett fjur så lätt...

... på ULTRA!

Ultra — lyxycykel till standardpris med:

- 3-växel — Sturmey-Archer bromsnav
- förkromad framgaffel
- rostfria hjul
- inbyggt baklyse

Monark

Aterförsäljare

CYKELFALKARNAS AFFÄR & VERKSTAD

Föreningsgatan 1 • Svärdsiljegatan 9